



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

### Exercitium Perfectionis, Et Virtutum Christianarum

In tres Partes distinctum

**Rodríguez, Alonso**

**Coloniæ Agrippinæ, 1622**

VIII. Declaratur, quomodo actiones nostras magna rectitudine & puritate intentionis facturi simus.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-40072**

## CAPVT VIII.

*Declaratur, quo modo actiones nostras magna rectitudine & puritate intentionis facturi simus.*

**R**ERV M spiritualium magistri declaraturi, quomodo opera nostra quam perfectissime & purissime facturi simus, scita hoc similitudine ostendere solent. Sicut, inquit, Mathematici semper abstrahunt à materia, id est, materiã ipsam parum curant, sed de solis corporum quantitativis & figuris laborant: de materia ex qua illa constant, siue aurum ea sit, siue argentum, vel alia quaelibet, nihil omnino dicentes, quod hæc ad eos nequaquam pertineat: ita Dei famulus in iis quæ ager operibus, id potissimum spectare debet, vt Dei voluntatem faciat, ab omni materia prescindendo, non intruendo inquam, ea ne ex auro sit, vel creta, id est non respiciendo an huic officio applicetur, an illi; vtrum hoc ei mandatur, an aliud: in eo namque profectus & perfectio nostra sita non est, sed in solo Dei beneplacito faciendo, eiusque gloria in eo quod acturi sumus, querenda. Egregie hoc ostendit S. Basilius, idque iuxta Apostoli Pauli doctrinam: *Victus ac ratio viuendi hominis Christiani vnum scopum sibi propositum habet, nempe gloriam Dei; siue enim cibum capessitis, siue bibitis, siue aliquid aliud facitis, omnia ad gloriam Dei facite,* inquit in Domino verba faciens Paulus.

*Orat. de in-  
gluuiæ &  
sobrietate.  
1. Cor. 10. 31.*

*Ioan. 4. 37.*

Interim dum Christus Dominus, extineris labore defatigatus & defessus cum Samaritana muliere loqueretur, discipuli in oppidum proximum abiere cibos empturi, quod prædii hora iam effluxisset, & esset serius: quos cum attulissent & dixissent, *Rabbi manduca,* respondit ipse, *Ego cibum habeo manducare quem vos nescitis.* Tum querere illi inter se ceperunt, *Nunquid aliquis attulit ei manducare?* sed Dominus, *Meus cibus est vt faciam*

voluntatem eius qui misit me. Hic itaque in omnibus, quas acturi sumus, rebus, nos debet esse cibus quando enim studiis intendis, quando confidentibus das aures, quando doces, quando ad populum verba iacis, cibus tuus non debet esse ea quæ doctrina, studendo, prædicando capitur voluptas: hoc enim pacto ex auro faceres lutum. at cibus, voluptas, & delectatio tua esse debet, quod per ea Dei voluntatem exequaris, cupientis vt tunc isthæc facias. Idem quoque tibi debet esse cibus, quãdo domesticis officiis occuparis. Adeo vt eundem cibum & refectionem habeat ianitor, & infirmorum curator, quem cõcionator & professor; ac proinde tam tuo ipso cõtentus esse debes officio, quam ipse suo: quia satisfactionis huius causam, quæ est voluntatem Dei facere, tam habes tu quam ipse. Neque enim, instar boni Mathematici, in materiali quod agis opere, manere debes sed in hoc quod per ipsum voluntatem Dei facias. Quapropter semper cum in ore, tum in corde hæc habeamus verba oportet, Propter te, & propter gloriam tuam, & quia ita cupis, hoc facio. Nec ante hoc intermittere exercitium aut quiescere debemus, quam eo perueniamus, vt ita opera nostra faciamus, sicut, vt ait Apostolus, *seruientes Domino, & non hominibus:* & donec taliter ea faciamus, vt semper in iis actualiter, Deum amemus, & animo lætemur, quod per eadẽ Dei voluntatem faciamus: adeo vt dum quid operaturi sumus, amare potius quam operari videamur.

Obuia quidem, sed egregia similitudine id declarat P. M. Auila. Mater, dum filio aut marito peregre venienti lauat pedes, simul illi famulatur & diligit, gaudens, exultans, & voluptatem capiens ex eo quod illi hic impendit obsequio & refocillatione. Vtinam ita opera nostra facere nobis daretur! Vtinam in absconditum hunc in agro thesaurum, adeo quidem ex vna parte manifestum & patentem, ex altera vero ita reatum, absconditum, & occultum, incidere mus! Quam

*Epistola*

*Tractatus*

*& tractatus*

*4.*

Quam tunc spirituales esse mus, quam in spiritu & rebus interioribus proficere mus! Hæc vera & certissima chymica est, ad purissimum ex ære & ferro aurum cõ-standum: licet enim opus ex se sit vilissimum, hoc modo sit sublimissimum maximiq; valoris. Demus igitur post hæc operam, ut quidquid egerimus, purissimũ sit aurum tũ adeo id facile, & vix vllõ negotio facere possimus. In Sanctis Sancto- rum, & templo Salomonico omnia erant vel ex auro, vel auro cooperta: sic omnia nostra vel esse debent amor Dei vel propter amorem Dei facta.

CAPVT IX.

*Occupationes exteriores in causa non sunt, cur aliquando distrahamur, & parum proficiamus, sed quod eas non prout oportet, peragamus.*

Ex eo quod iam iam diximus, facile patebit, causam, cur aliquando per exteriores occupationes distrahamur, & in spiritu non proficiamus, non tam in ipsis consistere occupationib; q̃ in nobis ipsis, quod aliquam nobis ex illis utilitatẽ capere & eas prout deberemus, agere nesciamus. Nemo proinde rei huius culpam occupationibus suis ascribat, sed sibi vni, qui fructum ex iis colligere nescit. Nucem frange, neque enim exterius comeditur putamen, sed interior nucleus. Si in exteriori operis superficie & cortice hæreas; hic tibi & corpus offendet, & spiritũ extinguet. Quod intorsum latet, nucleus & medulla, ipsa inquam Dei voluntas, tuus sit tibi oporet. Considerationis itaque dentibus hanc testam frange, exteriorem corticem abice, & intro ad medullam penetra, sicut grandis illa Ezechielis aquila, qua interiora petẽs cediti, medullam eduxit, in cortice superficiali minime subsistens. *Hoc cansta medullata asserã tibi* In hoc scilicet harere debes, hoc Deo offerre, atque ita fiet, ut anima tua proficiat & semper accrescat. Martha & Maria

sunt sorores, vna non turbet, nec impedi- at aliam sed inuicẽ adiuuent. Oratio con- ducit & iuuat, ut exterior actio bene fiat, & actio facta prout par est orationi admi- nicula præstat; quasi inuicem sorores. Si itaque in actione turbamur te & in quiete sentis, causa est, quod Maria, oratio inquam, te non adiuuat. *Martha, Martha, sollicita es, & turbaris erga plurima.* Turba- tur Martha, quod soror Maria ipsam non iuuat. *Dic ergo illi ut me adiuuet.* Da operã & cura ut Maria, quæ est oratio, tibi opi- tuletur, & videbis turbationem omnem statim cessaturam.

Sancta illa Ezechielis animalia suam singula manum sub ala habebant: ut hinc dicamus, viros spirituales manum actio- nis sub ala contemplationis continere, vnam ab alia non separando, quod inter operandum contemplantur, & contem- plando operentur. Sic veteres illos Ægy- pti monachos tradit Cassianus, quamuis manibus operarentur, mentẽ tamen sem- per in Dei contemplatione intentã habu- isse; manibus quidẽ officium Marthæ, corde vero Mariæ partes adimplendo. Præclare hoc ostendit Sanctus Bernardus his ver- bis: *Hoc maxime curant spirituales exer- citiis dediti, taliter se circa exteriora occupa- re, ut deuotionis spiritum non extinguant; unde licet extrinsecus honorum operum exer- citiis fatigentur in corpore, intrinsecus ta- men reficiuntur in mente.* Adeo ut exteri- oribus occupationib; interior recollectio & deuotio minime impediatur, at potius adiuuetur; illæ enim intellectum penitus non occupant, sed ita liberum esse sinũt, ut interim nihilominus de Deo rebusque diuinis cogitare possit. Vnde quidam de antiquis nostris Patribus, vir admodum spiritualis, dicere solebat, duobus homi- num generibus se in hoc statu Religioso inuidere: primo Nouitiis, quod nulli alii rei præterquam vni suo in spiritu profe- ctui vacet & intendat: deinde fratrib; do- mestica officia obeuntib; quod liberam & exoneratã studiis & curis hi mentẽ habe- ant, ad diem totam orationi intendendum.

Refert Climacus se in quendam cuius-

M 2 dam

3. Reg. 6. 19.  
& 11.

Luc. 10. 42.

Serm. ad so-  
litar.

B. Hieron.  
Natalis.